

CİNSİYETÇİ KÜFÜR CİNSEL ŞİDDETİ MEŞRU KILAR

Bu yazı, Yaşayan Marksizm'in ikinci sayısında yer alan Mustafa Bayram Mısır'ın Tekel direnişi konulu yazısında kullandığı Kozmik Keramet adlı şiirin eril/cinsiyetçi söylemine itirazımızı dile getirme ihtiyacından doğdu. Yaşayan Marksizm sosyalizmin teorik meselelerini çözümüyle iddiası taşıyan bir yayın ve içinde bir şiirin yer alması istisnai bir durum. Eklenen dipnotta, Kozmik Keramet Tekel işçilerinin direnişiyle ilişkilendiriliyor ve ikibinli yılların "deneysel" şiirinin politikleşme olanaklarını gösterdiği için övülüyor. Şiir "Ahmet siyasi bir tespit yapıyor" diye bittiğine göre, politik bir içerikle karşı karşıya olduğumuzu düşünüyor ve buradan hareketle politik bir eleştiriye girişiyoruz.

Kozmik Keramet, enformel işlerde çalışarak geçinmeye çalışan Ahmet adlı bir emekçinin hayatını ve onun gerçeğine tamamen kayıtsız kalan burjuva kurumlarını anlatıyor: Ahmet çöp topluyor, porno film ve korsan kitap satıyor, karısını gündeliğe "gönderiyor", bu arada çok çocuk "yapıyor". Oysa "ÇYD raporları nüfusun kontrol altına alınmasını istiyor". Ahmet ÇYD'ye, Tüsiad'a, büyükelçilere vb. tepkisini söverek dile getiriyor. Şiir, yukarıda da belirttiğimiz gibi, Ahmet'in politik bir tespitte bulunduğunu ileri sürerek sona eriyor.

Bu sövgünün politik bir anlam taşıdığına hemfikiriz. Fakat "sosyalist" politikalarla ilgisini kurmakta güçlük çekiyor ve cinsiyetçi politik bağlamının açıkça görülebildiğini düşünüyoruz. Kozmik Keramet tam da eleştirdiğimiz ve mücadele ettiğimiz eril/cinsiyetçi dili yeniden üretiyor, hatta "*feministler bizi bir seferliğine affedecek*" diyerek feministleri hedef tahtasına oturtuyor. Bu tutum, "halktaki cinsiyetçi eğilimlerin ve kültürün deşifre edilmesi" veya "cinsiyetçi dile karşı duruşun estetize edilmesi" gibi gerekçelerin arkasına sığınmaz. Çünkü erkeklerden ibaret ve erkeklik kurgusu üzerine inşa edilmiş bir "halk" tanımlaması doğru olmadığı gibi, güya dil ile araya bir mesafe koymuş olmanın verdiği 'entelektüel' rahatlık ve erkeklik konumunun bahşettiği üst perdeden konuşma haliyle cinsel şiddete davetiye çıkaran küfür hoş görülemez.

Cinsel şiddet ve onu meşru kılan cinsiyetçi dil, ne yazıda kullanılan şiirin ima ettiği gibi sınıfsal bir başkaldırıyı dile getiriyor, ne de modernleşmecilerin ileri sürdüğü gibi, eğitimsizlikten ya da eski toplumlara ait tasfiye edilmemiş alışkanlıklardan kaynaklanıyor. Erkeklerin kadınlar üzerindeki egemenliğini ve çıkarlarını devam ettirebilmesinin -erkek egemen sistemin/patriyarkanın- bir aracı ve mekanizması olarak kullanılıyor. Birbirini yeniden üreten patriyarka ve kapitalizm kadınları, sokakta, evde ve işte şiddet eylemleriyle sürekli boyun eğmeye zorluyor. Türü mitlerle ve yalanlarla beslenen bu "politika"nın, burada ayrıntılarına giremeyeceğimiz bariz ekonomik temelleri var. Cinsiyetçi dil ve söylem bunun bir parçası olmakla kalmıyor; "gündelik şiddet"i olumluyor ve olağanlaştırıyor.

Sosyalizmin basit bir iktidar değişikliği değil, büyük bir alt üst oluş olduğunu; sınıfsal ilişkileri olduğu kadar cinsiyetler arası ilişkileri de dönüştürmeyen bir devrimin insanlığın kurtuluşunu sağlayamayacağını düşünüyörüz.

Nasıl ki bir sosyalist olarak sınıfsal sömürüye karşı mücadele ediyorsak - feminist olalım ya da olmayalım- bir kadın olarak da cinsel şiddeti meşrulaştıran cinsiyetçi dil karşısında sessiz kalmıyoruz ve affetmiyoruz.

Sosyalist Gelecek Parti Hareketi (SGPH) konferansında alınan aşağıdaki kararı da hatırlatıyoruz:

“SGPH kadına yönelik her türlü erkek şiddetine karşı her alanda yürütölen mücadeleyi destekler, kadınların mücadelesi sonucunda oluşmuş/oluşacak talepleri gündemine alır ve savunur. Cinsiyetçi tüm tavır, söylem ve pratiklere karşı tutum almanın tüm üyeler tarafından benimsenmesini hedefler.”

SGPH'li kadınlar